

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ
IŠVADA
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS FARMACIJOS ĮSTATYMO NR. X-709 2 IR 51 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO (toliau – Įstatymo projektas)
(TAP-18-2331; TAIS Nr. 18-11326(3))

2019-01-08 Nr. NV-39

Vilnius

Įvertinę Įstatymo projekto, atitiktį įstatymams, teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Siūlomu teisiniu reguliavimu apibrėžiama „perleistos vertės“ sąvoka bei nustatomas teisinis reguliavimas dėl informacijos apie perleistas vertes tvarkymo. Vadovaujantis viešojoje teisėje galiojančiu principu - „draudžiama viskas, kas nėra tiesiogiai leidžiama“, manytume, kad, šiuo konkrečiu atveju, stokojama nuostatų, už ką, t.y. už kokias paslaugas „perleista vertė“ suteikiama, siekiant kokių tikslų ji suteikiama, kaip ji skaičiuojama. Todėl, vertinant aukščiau minėtą principą, lieka neaiškus ir kartu abejotinas „perleistos vertės“ veikimo mechanizmas, taip pat „perleisto vertės“ atibojimas nuo „paramos“ teikimo pagal Labdaros ir paramos įstatymą.

2. Farmacijos įstatymo 51 str. 6 dalyje nustatyta, kad skatinant sveikatos priežiūros ir farmacijos specialistus skirti, tiekti ar parduoti (išduoti) vaistinius preparatus, draudžiama duoti atlygį pinigais ar natūra, <...>. Tuo tarpu Įstatymo projekto 1 straipsniu pildomo Farmacijos įstatymo 2 str. 31¹ dalyje siūloma nustatyti, kad perleista vertė yra <...> tiesiogiai ar netiesiogiai suteikta perleistos vertės gavėjui (t.y. ir sveikatos priežiūros ir farmacijos specialistui) pinigine vertė <...>. Tai suponuoja, jog tarsi pagal siūlomus Įstatymo projekto papildymus piniginės vertės suteikimas sveikatos priežiūros ir farmacijos specialistams yra galimas. Vertinant visa tai, abejotinas minėtų nuostatų suderinamumas. Šiame kontekste turėtų būti atkreiptas dėmesys ir į sąlyginį, subjektyvaus vertinimo tikslą - skatinant sveikatos priežiūros ir farmacijos specialistus skirti, tiekti ar parduoti (išduoti) vaistinius preparatus yra draudžiama jiems duoti atlygį pinigais ar natūra. Manytina, kad dauguma atveju, vaistinio preparato registruotojas ar jo atstovas perleistą vertę teikia perleistos vertės gavėjams siekdamas nurodyto tikslo. Vadovaujantis aiškumo teisėkūroje principu, siūlytume „išgryninti“ siūlomą teisinį reguliavimą, kartu vertinant ir minėtas galiojančias Farmacijos įstatymo nuostatas.

Taip pat siūlytume įvertinti, ar nebūtų tikslinga Farmacijos įstatymo 51 str. 6 dalyje vietoj formuluotės „pinigais“ vartoti „pinigine vertė“, o vietoj formuluotės „natūra“ vartoti „natūrine nauda“. Kadangi Įstatymo projekto 1 straipsniu pildomo Farmacijos įstatymo 2 str. 31¹ dalyje kalbama ne tik apie „natūrinę naudą“, bet ir „kitokią naudą“, svarstyтина, ar neturėtų būti atitinkamai praplėsta ir Farmacijos įstatymo 51 str. 6 dalis.

3. Atsižvelgiant į tai, kad tam tikrais atvejais galima praktinė situacija, kai perleistą vertę teiks ir vaistinio preparato registruotojas ir jo atstovas, siūlytume Įstatymo projekto 2 straipsniu keičiamo Farmacijos įstatymo 51 str. 9 ir 9¹ dalyse vartoti jungtuką „ir (ar)“, t.y. „vaistinio preparato registruotojas ir (ar) jo atstovas“.

4. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad šiuo metu į Įstatymo projektą įtraukti nauji terminai (sąvokos) nėra įtraukti į Terminų banką, kas turėtų būti atlikta, vadovaujantis Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka (Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr.1R-298, 6.5 papunktis), iki Įstatymo projekto pateikimo Seimui.

Teisės grupės patarėja

Gerda Štaraitė-Barsulienė

Gerda Štaraitė-Barsulienė, tel. 8 706 63 791, el. p. gerda.staraitė@lr.v.lt